

розробки стратегій та програм; удосконалення нормативно-правової бази економічної безпеки підприємництва; підвищення ефективності контрольної та податкової політики); мотиваційним (розширення розбудови інституціональної інфраструктури підприємництва в умовах євроінтеграції соціально – економічні проблеми сучасного. періоду України можливостей і повноважень органів місцевої влади, асоціативних підприємницьких структур; зміцнення партнерства держави і бізнесу; розвиток галузевих, територіальних мереж страхових, гарантійних, фондів, кредитної кооперації, центрів передачі технологій, інфраструктури інноваційного підприємництва) [2]. Окрім цього, на особливу увагу в контексті інтеграційних процесів потребує спрямування елементів інфраструктури підприємництва на міжнародне та міжрегіональне співробітництво. Хоча в деяких областях України, де спостерігається зацікавленість певного іноземного бізнесу, створені двосторонні палати (українсько-французька, українсько- італійська, американська тощо), функціонують представники економік країн ЄС, Японії, Китаю, Турції, діють міжнародні коопераційні бюро та агенції, підтримка бізнесу з питань співробітництва з торговими партнерами з інших країн, зокрема в умовах створення зони вільної торгівлі, залишається недостатньою. Це пов'язано з відсутністю чіткої методології формування та управління функціонуванням національної і регіональних систем інфраструктурного забезпечення підприємництва, не розробленістю алгоритмів її модернізації в умовах інтеграції, недосконалістю показників оцінювання елементів інфраструктури тощо. Ці аргументи обумовлюють наявність достатньої кількості проблемних питань подальшого розвитку інфраструктури підприємництва та потребують нагального вирішення.

Ще одне проблемне питання пов'язане з відсутністю практики та досвіду у вирішенні міжнародних торгових суперечок за участі інститутів інфраструктури підприємництва. Це, зокрема, стосується захисту інтересів українського бізнесу у Світовій організації торгівлі (СОТ). Зі вступом України до СОТ у підприємств-членів з'явилася можливість отримувати інформацію про торгово-політичні норми ведення бізнесу, навчатися практиці виконання угод СОТ.

У свою чергу, українські представники інфраструктури підприємництва можуть брати участь у роботі інших європейських елементів щодо розроблення міжнародних стандартів, формувати коаліції з усунення тарифних та нетарифних меж у країни експорту, брати участь у вирішенні торгових чвар та у роботі центрів нотифікації [3]. Наприклад, українські бізнес-асоціації мають формувати позицію країни в усіх аспектах функціонування СОТ. Вочевидь, за умови пасивності бізнес-асоціацій представники виконавчої влади країни

будуть самі формувати такий попит, виходячи з власних уявлень про інтереси бізнесу та суспільства та їх баланс або й не враховуючи ці інтереси, оскільки вони не є чітко визначеними. Однак активні бізнес-асоціації можуть змінити ситуацію, змусивши державу враховувати реальні інтереси бізнесу при формуванні позиції України на міжнародній арені. Також бізнес-асоціації за рахунок акумуляції інтелектуальних та інших ресурсів своїх членів у рамках СОТ виступають для них як інформаційні центри.

Також важливим інструментом в інфраструктурному забезпеченні підприємництва на ринках ЄС є просування з урахуванням соціально-ментальних особливостей населення кожної країни. На значну увагу заслуговує необхідність трансформації філософії ведення бізнесу, а саме освоєння культури європейського підприємництва, набуття не звичних для слов'янської ментальності підприємницьких та управлінських навичок, методів просування продукції, які істотно відрізняються від українських стандартів як за методологією, так і за історико-культурними традиціями. Враховуючи різницю в сприйнятті продукції на ринках України та ЄС, цю функцію має виконувати інфраструктурний елемент саме тієї країни, в яку передбачається експорт.

Список використаних джерел

1. Пятницький В. У Європу кроком руш? / В. Пятницький, М. Хейліер. – [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://cci.dp.ua/actions-otherreader/items/valerij-pjatnickij-urjadovij-upovnovazhenij-z-pitanjevrointegraciji-mark-hejljer-direktor-kompaniji-sta.html>.
2. Васильців Т.Г. Економічна безпека підприємництва України: стратегія та механізми зміцнення : монографія / Т. Г. Васильків. – Львів: Арал, 2008. – 384 с.
3. Ляпін Д. Бізнес-асоціації України і СОТ / У зб. праць Членство України у СОТ: нові можливості та виклики для бізнес-асоціацій / Серія «Школа професійної освіти для бізнес-асоціацій. Модуль G : бізнес-асоціації та СОТ» За заг. ред. Д.В. Ляпіна. – К. : Ін-т власності і свободи; LAT&K, 2010. – С. 7-15.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Корнієнко Т. О., викладач

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

В даний час, сільськогосподарські підприємства Черкаської області, потенційно опиняються в зоні дії широкого спектру загроз та небезпек, що обумовлюється застарілою матеріально-технічною і технологічною базою у багатьох господарствах, низьким рівнем страхового забезпечення ризиків

виробничої та комерційної діяльності сільськогосподарських підприємств, відсутністю системної державної підтримки окремих суб'єктів господарювання, а також галузі в цілому. Тому аналіз сучасного стану сільськогосподарських підприємств Черкаської області, сприятиме визначенню слабких та сильних сторін діяльності підприємств, що дасть можливість своєчасно вжити заходів для усунення всіх загроз і небезпек.

Черкаська область має вагомий виробничий потенціал у сільському господарстві, складовими якого є сприятливі для рослинництва природно-кліматичні умови у поєднанні з родючими чорноземними ґрунтами.

За обсягами валової продукції сільського господарства Черкащини займає 8 місце серед регіонів України і виробляє близько 5% загальнодержавного обсягу.

Проаналізуємо основні показники фінансово-економічної діяльності сільськогосподарських підприємств Черкаської області протягом 2010 – 2016 рр. (таблиця 1).

Таблиця 1

**Основні показники діяльності сільськогосподарських підприємств
Черкаської області за 2010-2016 рр.**

Показники	2010 р.	2011 р.	2012 р.	2013 р.	2014 р.	2015 р.	2016 р.
Кількість сільськогосподарських підприємств, од.	1827	1845	1856	1900	1939	1889	1835
Підприємства, які одержали чистий прибуток							
відсоток до загальної кількості	77,9	88,2	89,4	82,2	87,5	91,3	90,9
фінансовий результат, млн грн	1846,3	2113,0	2620,6	1648,1	3070,2	7986,9	6297,1
Підприємства, які одержали чистий збиток							
відсоток до загальної кількості	22,1	11,8	10,6	17,8	12,5	8,7	9,1
фінансовий результат, млн грн	110,9	97,6	66,7	315,9	355,5	357,4	166,3

**Джерело: складено автором на основі матеріалів статистичного щорічника Черкаської області 2010-2016 рр.*

На протязі досліджуваного періоду кількість сільськогосподарських підприємств має тенденцію до зменшення, що є негативним моментом. Потрібно зазначити, що значна частина працюючих підприємств є збитковими. І хоча за період, що аналізується, кількість неефективно працюючих підприємств зменшилась на 13%, проте у кількісному виразі їх кількість є значною і складає 167 одиниць (за даними 2016 року) [2].



Рис 1. Рівень рентабельності операційної діяльності сільськогосподарських підприємств Черкаської області

**Джерело: складено автором на основі матеріалів статистичного щорічника Черкаської області 2010-2016 рр.*

Рентабельність операційної діяльності сільськогосподарських підприємств підтверджує, що сукупна діяльність підприємств залишається низькорентабельною. Найнижчим цей показник був у 2013 році (12,8%). Надалі ситуація покращилась і у 2016 році становить 35,2% (рис 1.).



Рис.2. Динаміка чистого прибутку сільськогосподарських підприємств Черкаської області

**Джерело: складено автором на основі матеріалів статистичного щорічника Черкаської області 2010-2016 рр.*

Як бачимо, (рис 2.) чистий прибуток сільськогосподарських підприємств зменшився на 19,6% (6130,8 млн грн) порівняно із 2015 р. (7629,5 млн грн). Зменшення чистого прибутку сільськогосподарських підприємств є наслідком

зниження рентабельності фінансово-господарської діяльності у 2016 році на 14,4%, що пов'язано із зростанням собівартості сільськогосподарської продукції та зменшенням фондівіддачі.

Отже, для покращення діяльності сільськогосподарських підприємств Черкаської області потрібно реалізувати наступні стратегічні цілі:

- підвищити ефективність сільськогосподарського виробництва;
- залучати внутрішні і зовнішні інвестиції;
- стимулювати персонал, який працює на підприємствах;
- зменшити рівень зносу основних фондів сільськогосподарських підприємств;
- збільшити частку сільськогосподарської продукції регіональних виробників у структурі споживання населення області;
- розширити експортні можливості виробників сільськогосподарської продукції та відкривати нові ринки збуту;
- підвищити конкурентоспроможність сільськогосподарських підприємств.

Список використаних джерел

1. Корнієнко Т. О. Сучасний стан та ефективність функціонування сільськогосподарських підприємств регіону / Т.О. Корнієнко // Економіка, фінанси, право. – 2017. – № 11/2. – С.54–59.
2. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
3. Офіційний сайт Головного управління статистики у Черкаській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ck.ukrstat.gov.ua>.

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Кустріч Л. О., к. е. н., доцент

Уманський національний університет садівництва

В умовах глобалізації важливою складовою ресурсної забезпеченості підприємств поряд з трудовими і матеріальними ресурсами є фінансові ресурси. Саме завдяки наявності достатньої кількості фінансових ресурсів підприємства отримують доступ до інших видів ресурсів, необхідних для здійснення виробничо-господарської діяльності (земельних, матеріальних, трудових, інтелектуальних тощо). Також фінансові ресурси є найбільш мобільними порівняно з іншими елементами ресурсної бази, що виступає ключовим